N°. 64 1838

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig en Wetenschappelijk

NIEUWS-BLAD,

Vrijdag 16 Maart.



Frankrijk.

Parijs, den 13den Maart.

De discussie over de geheime fondsen is gisteren in de kamer van afgevaardigden niet afgeloopen en ook heden niet kunnen ten einde gebragt worden. In de zitting van gisteren heeft de rede van den heer *Jaubert* de meeste opmerkzaamheid getrokken. Men zal zich herinneren dat door een der doctrinaire bladen *le Journal général de la France*, onlangs te kennen gegeven werd, dat de doctrinairen voor de geheime fondsen zouden stemmen, minder uit toegenegenheid voor het ministerie, maar omdat men het oogenblik ongeschikt achtte om hetzelve omver te werpen. De heer *Jaubert* nu trad als het orgaan van die geuitte meening op, beginnende met te verklaren, dat hij voor het crediet zou stemmen, niet *omdat* hij voor het ministerie was, maar *alhoewel* hij zich over hetzelve te beklagen had, waarna hij met scherpte zijne grieven tegen het ministerie uiteen zette. De heer *Jaubert* had het voornamelijk gemunt tegen de gelden van de geheime fondsen ter ondersteuning der ministeriele bladen verleend; het gebruik dier gelden tot dat einde ging tegenwoordig alle palen te buiten; men was algemeen overtuigd dat de 800,000 fr., die men het vorig jaar boven het gewoon crediet (1,200,000 fr.) had verleend, meerendeels tot subsidie der ministeriele bladen hadden gestrekt, schoon die gelden tot andere einden bestemd waren. Zoo dezelve nog gestrekt hadden, om het beginsel der meerderheid van de kamer, waarvan het ministerie het vertrouwen moest bezitten, te verdedigen, zou hij weinig kwaads in de zaak zien; maar het tegenwoordig ministerie die meerderheid niet hebbende, had tot stelsel aangenomen: verdeel om te regeren; het eene blad had in last om het linker centrum aan te vallen, een ander het regter centrum, een derde de oppositie, komende zij slechts daarin overeen, om den lof van het ministerie te verkondigen. Niet om het ministerie te believen, maar om den gang van het bestuur niet te stremmen, zou hij dan voor het crediet stemmen.

In de zitting van heden heeft de heer *Chapuis* tegen de geheime fondsen gesproken. De heer *A. Renaud*, die dezelve zoude toestaan, stelde echter een amendement voor, dat de minister van binnenlandsche zaken verantwoordelijk zoude zijn voor het gebruik der gelden, naar het bijzonder doel waartoe zij bestemd waren. [illegible] de heer *Gisquet*, die vroeger zelf aan het hoofd der policie stond, de tribune, om eene nadere verklaring te geven aan zijne woorden in een der bureaux bij de discussie van het budget, gesproken. Het beginsel dier fondsen keurde hij noodzakelijk, maar er waren uitgaven onder dezelve, die zeer goed aan contrôle konden onderworpen worden; hij herinnerde dat er in de jaren 1831 tot 1834 slechts 1,200,000 fr. was toegestaan, schoon toenmaals de gevaren vrij grooter waren. De minister van binnenlandsche zaken *Montalivet* vatte onmiddelijk het woord, om den vorigen spreker te beantwoorden. Hij verdedigde de noodzakelijkheid van de geheimhouding omtrent het gebruik der fondsen; zonder dezelve zou er geen veiligheid voor de familien bestaan; hij haalde de gebeurtenissen van de eerste jaren der revolutie aan, ten bewijze van de ongenoegzaamheid toenmaals der geheime fondsen; de geest van het kwaad bestond nog en moest steeds door waakzaamheid in toom worden gehouden. In het midden zijner rede werd de minister eenigzins ongesteld, zoo dat hij belet werd voort te gaan, waarna de verdere discussie tot morgen werd geadjourneerd.

Het linker centrum heeft zich tot heden aan de discussie onthouden; men denkt, dat hetzelve na den afloop der debatten tusschen het ministerie en het regter centrum, insgelijks zijne grieven tegen het ministerie zal inbrengen, doch ten laatste mede voor het het crediet stemmen.

— Gisteren avond is er bij den maarschalk *Soult* eene vereeniging van gedeputeerden en pairs gehouden.

— Uit Toulon is in de laatste dagen geschreven geworden, dat er in het voorjaar eenige duizenden manschappen, uit al de korpsen van het leger getrokken, ter aanvulling der gelederen, naar Afrika zullen worden overgevoerd, voorts 1200 paarden en eene aanzienlijke hoeveelheid materieel.

— Uit Spanje worden heden berigten van den 3den uit Madrid [illegible], maar zij houden niets belangrijks.

[illegible] de binnenlandsche rente ging heden niets om; de koers hield [illegible] stande, in weerwil van de ongerustheid van sommigen ter [illegible] van de discussien in de kamer. De notering was heden (13 [illegible] 108; 3 pCt. 80; Nap. renten 99,60; Spanje Ardoin 20[illegible]; Port. [illegible]; Rom. [illegible] 108.

Duitschland.

Frankfort, den 11den Maart.

Volgens een der bladen hebben de Hanoversche stenden den 6. dezer het antwoord op de troonrede den koning aangeboden, en zou dit stuk niets dan eene herhaling der zinsneden van de koninklijke aanspraak behelzen, met de betuiging van het vertrouwen op de wijsheid der regering. Omtrent de verhandelingen over dit adres was niets bekend, daar de zittingen met geslotene deuren werden gehouden.

— Zoo men hier vernomen heeft, zal de graaf *Rossi* niet als gezant naar 's Hage terugkeeren, maar naar Petersburg worden overgeplaatst.

— Uit Weenen wordt van den 6. dezer geschreven, dat de keizer van Rusland en de grootvorst troonopvolger in den loop der maand Mei aldaar gewacht werden. De reis des keizers van Oostenrijk naar eene der Boheemsche badplaatsen, zou daardoor vervallen. Voorts was te Weenen officieel bekend gemaakt, dat het vertrek van den keizer naar Italie op den 7den Augustus bepaald was en hoogstdezelve op den 31sten dier maand zijnen plegtigen intogt te Milaan zou doen.

Volgens berigten uit Milaan had het centraal bestuur van het Lombardisch-Venetiaansch koningrijk 2 millioen lires voor de kosten van het krooningsfeest willen bijdragen.

— Te Heidelberg hebben den 5den eenige onrustige bewegingen plaats gehad, ter gelegenheid dat de ontslagen Göttinger hoogleeraar *Gervinus* die Akademiestad bezocht.

— Uit München wordt gemeld dat de echtvereeniging van den beijerschen kroonprins met de fransche prinses *Clementine* als besloten kon worden aangemerkt. Men spreekt ook van eene aanstaande nieuwe reis des hertogs van *Nemours* door Duitschland, op welke hij Berlijn andermaal zou bezoeken, terwijl deze reis tevens met een ontwerp voor het huwelijk des Prinsen zou in verband staan.

De beijersche regering heeft besloten in de maand September, in de nabijheid van Augsburg, een oefeningskamp voor 16,000 man troepen daar te stellen.

— In den nacht van den 13den op den 14den is de zee te Napels verschrikkelijk ontstuimig geweest. Een schip dat 400 siciliaansche rekruten aan boord had, was geheel vergaan.

Nederlanden.

Breda, den 15den Maart.

Naar men nader verneemt, heeft niet de heer *Tromp*, maar de heer *Romme*, in de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, van eergisteren, tegen het ontwerp van wet, houdende veranderingen in het tarief der regten op den in-, uit- en doorvoer, gestemd. Er waren bij de stemming over dat wets-onwerp zes leden afwezig; zijnde de heeren: *van Tuyll van Heeze*, *Ingenhousz*, *Warin*, *van Asch van Wyck*, *van Tuyll van Coelhorst* en *Tromp*.

— Dezer dagen is in de afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal onderzocht geworden het ontwerp van wet, tot voorziening in de volle rentebetaling der nationale schuld over 1838. In de eerste afdeeling waren sommige leden van gevoelen, dat het Rijk *verpligt* is de renten ook van het zoogenoemde Belgische aandeel te voldoen; andere ontkenden die verpligting; terwijl weder anderen, zonder dit vraagstuk te willen beslissen, de voldoening noodzakelijk oordeelden. Eenige leden meenden, dat, terwijl nu sedert ruim *zeven* jaren in die rentebetaling [illegible] men thans moeijelijk hierop kan terugkomen, al ware [illegible] geslagen weg als verkeerd te beschouwen; anderen daarentegen [illegible] van oordeel, dat het crediet minder zoude lijden [illegible] voldoening van niet verschuldigde renten, dan wel door eene [illegible]lijksche schuldvermeerdering, die toch eindelijk tot [illegible] ondergang van 's Rijks finantien moet leiden. Men meende dat [illegible] ook eene minder bezwarende voorziening was uit te denken, dan wel de voorgedragene, al ware sulks ook door de uitgifte van 5 pCts. werkelijke rente gevende schuld, waardoor de zaak [illegible] minder zoude ingewikkeld worden dan thans het geval is.

In de tweede afdeeling hebben twee leden volhard bij hunne vroegere over dit onderwerp geuite gevoelens, waarom deze rentebetaling behoorde te worden geschorst, tot dat, door schikking met Belgie, van die zijde daarin kan worden voorzien. — De andere leden betreuren wel ten hoogste, dat wij niet door zoodanige schikking bereids overlang van dezen last zijn ontheven; doch zij reserveeren zich hunne stem, in de verwachting dat de regering [illegible] op nieuw opening zal geven van het sedert de laatste [illegible] verrigte, om tot zoodanige schikking te geraken, [illegible]

even dringender, als dit voorschot of deze betaling ondragelijker wordt. Niets behoort er, voerde meer aan, onbeproefd te worden gelaten, om tot dat einde te geraken, en indien de tot hiertoe aangewende middelen geene voldoende uitkomsten hebben opgeleverd, dan behoort de regering indachtig te zijn, of er geen andere, dan de tot hiertoe ingeslagen wegen zijn, om het doel te bereiken. Eene openbare aanduiding daarvan zoude, naar men mende, ongepast zijn.

Een lid heeft de opmerking gemaakt, dat de bezwaren op de wet, en alzoo op de toekomst, zoodanig toenemen, dat hij betwijfelt, of zulks uit een finantieel oogpunt aannemelijk is, en of het niet beter ware, zulks gedeeltelijk door verhooging van tegenwoordige lasten te vinden. Een lid heeft, betrekkelijk de drie voorgedragene financieele wetten eene nota voorgedragen, waarin hij zijne gevoelen over de voorgedragene en thans aanhangige financiele wetten nader heeft ontwikkeld, om reden, dat het naauwe verband, waarin zij staan, ten minste onder het oogpunt, waaronder hij dezelve beschouwt, het hem onmogelijk maakt zich onvoorwaardelijk voor of tegen eene derzelve te verklaren. — De menigvuldige verwijzingen op de hulpbronnen der overzeesche bezittingen kunnen niet nalaten bezorgdheid te verwekken, dat deze eindelijk onder den last der van hen gevergde opofferingen zullen bezwijken, of te doen betreuren, dat zulk een rijke bronader van welvaart, zonder blijvend nut, als het ware, voor dagelijksche behoefte worde verspild. De wet A van den 24sten April 1836 is, om zoo te spreken, de organieke wet voor eene O. I. schuld. De *f* 5,600,000, welke zij jaarlijks afzondert om een gedeelte van de 5 pCt. inschrijving werkelijke schuld te voldoen, staan vast, en worden jaarlijks op de begrooting van het verschuldigde deswege afgetrokken. De 30 millioen, in de eerste paragraaf van art. 4 vermeld, of veeleer *f* 1,200,000 renten, welke den interest van zoodanig kapitaal vertegenwoordigen, staan ook vast, en veroorzaken geene nieuwe schuld; zij zijn het bedrag per resto van de leeningen ten behoeve van die bezittingen, in de jaren 1827—1830 aangegaan, en door het Amortisatie-Syndicaat aan hen verstrekt; hetwelk daarvoor 3½ pCt. schuldbrieven heeft uitgegeven, eerst losbaar met den jare 1842, tot onderpand van welke dus deze 30 millioen onaangeroerd behooren te blijven. — Daar nu de sectie de voorgestelde wet, om gemelde 30 millioen los te maken, en voorloopig tot het aanleggen van spoorwegen en andere publieke werken te besteden, voornamelijk uit het oogpunt heeft beschouwd van het voorgestelde nut dat van deze werken kan verwacht worden, zoo heeft het geëerde lid niet overbodig geacht hier in het voorbijgaan ook neder op het financieel ongerief aandachtig te maken, dat er uit zoude kunnen voortvloeijen met dit kapitaal aan zijne oorspronkelijke bestemming te onttrekken, waardoor het lot der 3½ pCt. schuldbrieven van het Amortisatie-Sijndicaat zoude kunnen worden in de waagschaal gelegd, en bijzonder nader, daarop aan te dringen, dat deze ondernemingen uitgesteld mogen worden tot op een tijdstip, waarop de staat van die instelling wederom open zal moeten gelegd worden. — In gemelde nota wordt voorts herinnerd aan de derde verpligting, door de wet van 24 April 1836 aan de O. I. bezittingen opgelegd, en wel in de 2de § van art. 4, bestaande in eene jaarlijksche rente van *f* 1,040,000, representeerende een kapitaal van 21 millioen, om daarmede aan het Amortisatie-Sijndicaat, bij tijd en wijle, en naar mate de omstandigheden het van de eene zijde zullen vorderen, en van de andere gedogen, de twee jaren voorschot over 1834—1835 op het zoogenaamde Belgische aandeel van de publieke schuld terug te geven, en voor eigene rekening op dezelfde voorwaarde over te nemen. — In de aangehaalde memorie, zoo luidt de Nota, wordt deze som ongesplist met de vorige, representerende de 30 millioen, opgegeven, en het doel met goede redenen geregtvaardigd; doch hetzelve is niet geheel bereikt geworden, en door de wet van April 1837 is daarover beschikt, zonder dat het Syndicaat nog ten volle zij gerembourseerd. — Daar nu de omstandigheden niet gedoogden, dit jaar, zoo als het in het vorige ondersteld was, tegen 4 pCt. à 93 te negotieren, zoo heeft men goedgevonden eene leening aan te gaan à 5 pCt. à pari, en daarbij de obligatien van het vorige jaar tegen 93 pCt. aan te nemen, om op die wijze het grootst gedeelte dier leening weder in te trekken. — Op deze wijze zijn van de leening van 1836 vernietigd geworden 12 millioen, en (dus nog in aanwezen gebleven twee millioen, wier renten ten laste van de O. I. kas loopen, ten bedrage van *f* 80,000), en is verkregen aan geld *f* 12,840,000, welke in het vervolg strekken moeten om het bovengemeld voorschot aan het Sijndicaat te rembourseren, en met hetgeen in het vorige jaar daartoe is besteed *f* 17,460,000 kan bedragen, terwijl de hoofdsom met de renten in 1838 reeds meerder bedroeg, en de renten van het onafgedane blijven voortloopen. — De wet B van denzelfden 9 Maart 1837 authoriseert de O. I. kas wederom om te negotieren *f* 8,500,000 tegen 5 pCt. Dit bezwaart dezelve dus wederom met eene jaarlijksche rente van *f* 425,000, en de thans voorgedragene zal eindelijk, indien zij doorgaat, volgens het begrip van den steller der nota, tot dezelfde uitkomst leiden. — Na dit een en ander nog met cijfertallen betoogd te hebben, vermeent het geëerde lid, dat dit genoegzaam zal zijn om de bezorgdheid te regtvaardigen, waarvan in het begin der nota gesproken is, te weten, of deze middelen op den duur zulke opofferingen zouden kunnen dragen; al hetwelk hem doet besluiten zijne stem te geven tot het daarstellen van nieuwe leeningen. Van eene andere zijde overtuigd zijnde van de noodzakelijkheid, om in de volle rentebetaling te voorzien, zoo wordt, bij meergemelde nota, in bedenking gegeven, of het gouvernement niet beter zoude doen, om deze kas als geldschieter aan te spreken, en de *f* 8,400,000 voor de volle rentebetaling der schuld, van dezelve tegen billijke voorwaarden op te nemen, om bij de eindschikking dezelve weder af te lossen. Dat hiertoe de mogelijkheid bestaat, moet men daaruit besluiten, dat bij de wet voor een supplementair crediet voor Oorlog en Marine gezegd wordt, dat, ter bestrijding eener uitgave van *f* 10,387,700, geene middelen zullen voorgedragen worden, als kunnende dezelve buiten bezwaar der ingezetenen gevonden worden. — Hiertoe zoude alsdan eene nieuwe leening moeten worden opengesteld. Dit zou wel een nieuw bezwaar zijn, doch van eenen anderen kant zou, uit een constitutioneel oogpunt beschouwd, daarin eene groote verbetering liggen. De Koning namelijk heeft het regt van oorlog te verklaren en vrede te sluiten, zonder medewerking der vertegenwoordiging; deze echter moet de buitengewone uitgaven toestaan, welke daaruit voortvloeijen. Indien het dan mogt gebeuren, dat deze aanvrage, zoo als zij nu ligt, de goedkeuring der vertegenwoordiging niet mogt wegdragen, zou daardoor het staatkundig doel niet bereikt worden, aangezien de staat van oorlog desniettemin uit de beschikbare gelden (welke buiten controle der vertegenwoordiging blijven) volgehouden zoude kunnen worden. — Het geëerde lid vond het uit dien hoofde verkieslijk, de baten der O. I. bezittingen voor de volle rentebetaling te bezigen, en voor de buitengewone behoeften van oorlog eene speciale leening, of creatie van schuld uit te schrijven, tot zoodanig bedrag als met gemeen overleg tusschen de regering en de wetgeving zal worden noodig geoordeeld.

De derde afdeeling heeft zich gemeend te kunnen onthouden van de herhaling der aanmerking in het vorige jaar tegen een gelijk ontwerp gemaakt, bepaaldelijk ook uit hoofde dat deze aanmerkingen alle aan de regering genoegzaam bekend zijn, en zij vertrouwt dat de regering het bij het 3de artikel bedoelde fonds tot vinding dezer renten niet zou aanwijzen, indien de genoegzaamheid daarvan niet aan hetzelve bekend was. Zij betreurt dat de omstandigheden gestadig tot zulk een ondragelijken last schijnen te blijven dringen; en dringt met den meeste ernst bij de regering aan, om toch geene gelegenheid te veronachtzamen die lasten om, door een vergelijk met Belgie, ook in dit opzigt de lasten van den staat te verligten, en verklaart, dat, hoe bezwaarlijk in de toekomst deze vermeerdering van 's lands schuld voorkome, zij vermeent hare toestemming aan deze wet te zullen moeten geven, uit besef dat het algemeen crediet, en dus het algemeen belang, dit, volgens hare wijze van beschouwen, onmisbaar vorderen.

In de vierde afdeeling werden hoofdzakelijk twee aanmerkingen gemaakt. De eerste betrof de volstrekte onmogelijkheid, om die rentebetaling op den duur vol te houden, daar de schuld jaar op jaar zoo aanzienlijk werd vermeerderd, en de renten in dezelfde evenredigheid klommen, waarvan men de nadeeligste gevolgen had te duchten. — De tweede aanmerking was gerigt tegen de, naar het oordeel der geheele afdeeling, verkeerde wijze van voordragt dezer zaak.

(Het vervolg dezer aanmerkingen van de afdeelingen der Staten-Generaal zullen wij in ons nommer van morgen mededeelen.)

De belgische vertegenwoordigers hebben de discussien geopend over een ontwerp betreffende den in- en den uitvoer van de koffij. In de zitting van gisteren heeft de minister van binnenlandsche zaken zich verzet tegen een verschillend regt, dat door de centrale sectie was voorgesteld, en verlangd dat de Kamer zich enkel hield aan het ontwerp van het gouvernement, met vaststelling van het regt, dat zij zou willen bepalen.

— Ter Antwerpsche beurs waren gisteren (14 *Maart*) genoteerd: Belg. 101; O. Met. 106; Sp. Ardoin 18⅝; Defered 5¼; Nap. r. 93¼; Rom. L. 101; Certif. te Antw. 100; Braz. 76. — Wissel op Amst. ⅛ pCt., op Rott. pari.

175ste Koninklijke Nederlandsche Loterij.

VIJFDE KLASSE.

25ste	Trekking.	N°. 22466 en 15788 ieder een prijs van 1000 gl.
26ste	——	N°. 14749, 13944 en 14880 elk een prijs van 1000 gl.
27ste	——	Geene.
28ste	——	N°. 1110 een prijs van 1000 gl.

Ter Amsterdamsche beurs van gisteren (14 *Maart*) waren genoteerd: Ned. Werk. Schuld 2½ pCt. 53 3/16; dito 5 pCt. 102⅝ 3/16; Kansb. 22½ 9/16; Amort. Sijnd. 4½ pCt. 94¾ 11/16; dito 3½ pCt. 77⅞, 15/16; Handelm. 180⅛, ⅝, ⅜; O. Indie 5 pCt. 99 5/16, ⅜; Ardoins 85 à 18 11/16, ⅝; Passive 4 11/16; Columb. 20 11/16; Braz. 76.

Te BREDA bij BROESE EN COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.